

глия, побѣда на Французитѣ! Напрѣдъ герои, напрѣдъ, дѣвица та е близо; тя наистина не е прѣдъ васъ, не носи тя вече знамето, защото е робиня, робиня у Англичанитѣ, и свързана въ яки окови!

Изабо. *(на единъ солдатъ).* Качи ся на кулата горѣ, и разгледай добрѣ въ чия полза ся обраща сражение то. *(Солдатинъ тѣ ся качва).*

Ивана. Дерзость, народе мой, дерзость! Послѣдняя е тѣзи битка, още една побѣда, неприятель тѣ ще пропадне!

Изабо. Що виждашь?

Солдатъ. Гърди съ гърди са вече. Ахъ какъвъ е този? на яростенъ конь — облеченъ въ тигрева кожа излиза прѣдъ рѣдоветѣ и ся бие.

Ивана. Той е графъ Дюноа! Напрѣдъ герою, побѣдата е съ тебе!

Солдатъ. Бургундъ тѣ напада мостъ тѣ.

Изабо. Мръсний измѣнникъ; дано прободѣтъ десять сулицы това грозно сърдце!

Солдатъ. Лордъ Фастолвъ мъжки му противостои. Ужасенъ часъ, человекъ съ человекъ ся бие.

Изабо. Не можъ ли да видишь Карла? Познай го по кралски тѣ знаци!

Солдатъ. Отъ прахъ нищо не може да ся види.

Ивана. Нека да бѣхъ азъ горѣ, че нека отбѣгне тогазъ нѣщо отъ мой тѣ поглѣдъ! Сокольтѣ познавамъ въ небеснитѣ пространства, и жеравитѣ броя когато хвърчатъ.

Солдатъ. Страшно бутание произлѣзе. — види ся, че най-първитѣ ся биятъ тамъ.

Изабо. Развява ли ся още знамето ни?

Солдатъ. Развява са още.

Ивана. Ахъ нѣма нѣкоя дупчица прѣзъ стѣната, за да вида, и ръководя сражение то.

Солдатъ. Горко ми! Що виждамъ, прѣдводителя заобиколиха!